

Matokeo Matukufu ya Kubatizwa kwa ajili ya Wafu

*“Kwa maana kama vile watu wote wanavyokufa kwa sababu ya uzao wao wa Adamu, vivyo hivyo wote walio katika muungano na Kristo watahuishwa tena.”
—Wakorintho wa Kwanza 15 mstari wa 22, Williams New Testament*

WACHACHE WATAKATAA KWAMBA jamii nzima ya wanadamu ima imekufa au inakufa. Paulo anaeleza katika mstari wetu wa ufunguzi kwamba hii ilianza na mtu wa kwanza, Adamu. Hii ilitokana na kutotii kwa Adamu sheria ya kimungu. (Mwanzo 2 mstari wa 16 na 17; 3 mstari wa 17 hadi 19). Kimsingi, sura nzima ya 15 ya Wakorintho wa Kwanza yatoa uhakikisho wa kwamba wafu watapewa fursa ya kurudishwa kikamili kwenye uhai kupitia ufufuo.

Paulo aeleza kwa nini jambo hilo ni hivyo: “Kwa maana kwa kuwa kifo kilikuja kupitia mtu [Adamu], pia ufufuo wa wafu ulikuja kupitia mtu [Kristo Yesu].” (Kifungu cha 21). Hapa tunakumbushwa kwamba ni mwanadamu Kristo Yesu aliyekomboa ulimwengu kutoka kwa kifo, jambo ambalo linapatana na maneno ya Yesu mwenyewe aliposema kwamba angetoa mwili wake “kwa ajili ya uzima wa ulimwengu.” Yohana 6 mstari wa 51

Mtume alitumia neno “fidia” kueleza kipengele hiki cha mpango wa Mungu wa kumponya mwanadamu kutoka katika hukumu ya kifo. Aliandika hivi: “Hili ni jema, na lakubalika machoni pa Mungu Mwokozi wetu; ambaye anataka watu wote waokolewe, na kupata kujua yaliyo kweli. Kwa maana Mungu ni mmoja, na mpatanishi kati ya Mungu na wanadamu ni mmoja, Mwanadamu Kristo Yesu; ambaye alijitoa mwenyewe kuwa ukombozi kwa ajili ya wote, utakaoshuhudiwa kwa wakati wake.” Timotheo wa Kwanza 2 mstari wa 3 hadi 6

Neno la Kigiriki katika Agano Jipya ambalo limetafsiriwa “fidia” humaanisha “gharama inayolingana,” “bei ya ukombozi.” Mwanadamu Kristo Yesu, ambaye Maandiko humtangaza kuwa “mtakatifu, asiye na madhara, asiye na unajisi, aliyetengwa na watenda-dhambi,” alilingana na mwanadamu mkamilifu

Adamu, aliyeumbwa kwa mfano wa kimungu. (Waebrania 7 mstari wa 26; Mwanzo 1 mstari wa 26 na 27). Adamu ndiye aliyeleta kifo juu yake mwenyewe na juu ya uzao wake wote kwa kuvunja sheria ya kimungu. Mwanadamu mkamilifu, Yesu, alijitoa mwenyewe katika kifo cha dhabihu, na kwa kufanya hivyo alikuwa bei inayolingana. Dhabihu hiyo iliandaa ukombozi kwa Adamu na hivyo wale wote ambao wazao wao walitoka kwake—binadamu yote. Hii “fidia kwa ajili ya wote,” kama Paulo alivyoieleza, ilifungua njia kwa wote kurudi kwenye uhai.

Paulo aliandika hivi katika sehemu nyingine: “Mshahara wa dhambi ni mauti; bali karama ya Mungu ni uzima wa milele katika Kristo Yesu Bwana wetu.” (Warumi 6 mstari wa 23). Wazo kama hilo laonyeshwa katika Yohana 3 mstari wa 16 na 17 : “Mungu aliupenda ulimwengu, hata akamtoa Mwanawe pekee, ili kila mtu amwaminiye asipotee, bali awe na uzima wa milele. Maana Mungu hakumtuma Mwana ulimwenguni ili auhukumu ulimwengu; bali ulimwengu uokolewe katika yeye.”

Yesu alieleza zaidi, “Amwaminiye yeye [Yesu] hahukumiwi; asiyeamini amekwisha kuhukumiwa, kwa sababu hakuliamini jina la Mwana pekee wa Mungu.” (Yohana 3 mstari wa 18). Maandiko haya yanafunua kwamba ulimwengu wote, kwa urithi, uko chini ya hukumu ya kifo, na kwamba kuachiliwa kutoka kwa hukumu hii na fursa ya kurejeshwa kwa uzima mkamilifu imetolewa kupitia Kristo. Hata hivyo, urejesho huu unategemea imani na kukubalika kwa mtu binafsi ambaye maandalizi haya ya upendo yamefanywa.

Wakati huu wa sasa, wale ambao, wanapojifunza kuhusu utoaji huu wa neema ya Mungu, wanaukubali kwa masharti ya utii na kujitolea kamili kufanya mapenzi ya kimungu, wanasemwa kuwa “wanahesabiwa haki,” wanahesabiwa kuwa waadilifu machoni pa Mungu. Paulo aliandika, “Tukiisha kuhesabiwa haki itokayo katika imani, tuna amani kwa Mungu, kwa njia ya Bwana wetu Yesu Kristo.” (Warumi 5 mstari wa 1). Wale ambao hawajamjia Kristo kwa imani kamili, wakiungwa mkono na wakfu kamili wa maisha yao kufanya mapenzi ya Mungu kwa kufuata nyayo za Yesu, hawafurahii “amani pamoja na Mungu” wakati wa sasa. Hawa wangali wametengwa naye kupitia dhambi—bado wako chini ya hukumu ya kifo.

Hakuna njia nyingine ya wokovu kutoka kwa kifo isipokuwa kupitia kwa Kristo. Akizungumza juu ya Yesu, Petro alisema, “Wala hakuna wokovu katika mwingine awaye yote, kwa maana hapana jina jingine chini ya mbingu walilopewa wanadamu litupasalo sisi kuokolewa kwalo.” (Matendo 4 mstari wa

12). Sababu hakuna wokovu kutoka kwa kifo isipokuwa kupitia kwa Yesu ni kwamba yeye peke yake ndiye aliyemwaga damu yake kamilifu ya kibinadamu kwa niaba ya jamii iliyolaaniwa na kufa. Damu iliyomwagwa, katika Maandiko, ni mfano wa uhai uliomwagwa, na Yesu “aliimwaga nafsi yake hata kufa,” ili Adamu na uzao wake wote wapate fursa ya kuishi. Isaya 53 mstari wa 12

Tunapokubali kwa imani maandalizi ya damu ya Kristo iliyomwagwa, na kujitoa wenyewe kwa mapenzi ya kimungu, tunapata kwamba kuna mengi zaidi kuliko kuamini tu. Paulo aliandika hivi: “Ninyi mmepewa kwa ajili ya Kristo, si kumwamini yeye tu, bali na kuteswa kwa ajili yake.” (Wafilipi 1 mstari wa 29). Kuna maandiko mengi yanayoonyesha kwamba ni fursa ya Wakristo kuteseka pamoja na Yesu. Katika barua yake kwa Timotheo, Paulo aliandika, “Ni neno la kuaminiwa: Kwa maana ikiwa tulikufa pamoja naye, tutaishi pia pamoja naye; Timotheo wa pili 2 mstari wa 11 na 12

“KWA WAFU”

Kwa kufaa, Paulo anataja kipengele hiki cha mapenzi ya kimungu kwa waamini wote kuhusiana na mazungumzo yake ya ufufuo wa wafu. Yaonekana kulikuwa na baadhi ya watu katika kanisa la Korintho ambao hawakuamini katika ufufuo wa Yesu. Anaonyesha kwamba ikiwa Kristo hakufufuliwa kutoka kwa wafu basi hakuna tumaini kwamba yeyote kati ya wafu atafufuliwa. Anaonyesha, kinyume chake, si tu kwamba Yesu amefufuliwa kutoka kwa wafu, bali kwamba wote, kupitia kwake, watarudishwa kutoka kwa wafu na kuwa na fursa ya kurudishwa kwenye uhai mkamilifu. Wakorintho wa Kwanza 15 mstari wa 12 hadi 22

Mtume aonyesha waziwazi kwamba hilo litatimizwa na utawala wa Kristo, na kwamba atatawala mpaka maadui wote wawekwe chini ya miguu yake. Hata kifo cheneyewe kitaharibiwa. Kazi hiyo tukufu itakapokamilika ufalme wa Kristo utakabidhiwa kwa Baba, ili “awe yote katika yote.” Wakorintho wa Kwanza 15 mstari wa 24 hadi 28

Kwa hili Paulo aongeza maneno haya: “Wale wanaobatzwa kwa ajili ya wafu watafanya nini ikiwa hawafufuki kamwe? kwa nini basi wanabatzwa kwa ajili ya wafu? Na kwa nini tuko hatarini kila saa? Nathibitisha kwa fahari niliyo nayo katika Kristo Yesu Bwana wetu, nakufa kila siku. Ikiwa nilipigana na wanyama hapa Efeso kwa jinsi ya uhai, yanifaa nini ikiwa wafu hawafufuki? tule na tunyewe; kwa maana kesho tutakufa.” mstari wa 29 hadi 32

Hapa tunakumbushwa kwamba waamini wa kweli katika Kristo—wale ambao kwa hakika wanafuata nyayo zake wakati huu—wanateseka na kufa pamoja naye. Paulo aeleza kwamba jambo hilo ni kwa ajili ya ulimwengu “waliokufa,” kuonyesha kwamba kwa njia fulani wafu watafaidika kutokana na mateso na kifo cha wafuasi wa Yesu. Hii, kwa hakika, ni mojawapo ya sifa muhimu za mpango mkuu wa Mungu wa kuupa ulimwengu wa wanadamu uhai. Inaletwa kwetu kwa njia kadhaa katika Maandiko. Mojawapo ya hayo ni kwa sababu ya ahadi ambayo Mungu alimpa Abrahamu, kwamba kupitia uzao wake familia zote za dunia zitabarikiwa. Mwanzo 12 mstari wa 3; 22 mstari wa 18

Paulo anautambulisha uzao huu ulioahidiwa wa Ibrahimu kuwa ni Yesu, na kuongeza, “Ninyi nyote mliobatizwa katika Kristo mmemvaa Kristo. ... Na kama ninyi ni wa Kristo, basi, mmekuwa uzao wa Ibrahimu, na warithi sawasawa na ahadi.” (Wagalatia 3 mstari wa 16 na 27 hadi 29). Hapa ni dhahiri kwamba wale waliobatizwa katika Kristo na ambao ni waaminifu, watarithi pamoja naye ahadi ya kubariki familia zote za dunia. Kwa kuwa “familia hizi za dunia” ambazo zitabarikiwa zimekufa au kufa, ni jambo la kiakili kufikiria wale wanaobatizwa katika Yesu Kristo kuwa, kwa njia ya ufananisho, wamebatizwa kwa ajili ya wafu. Ni kupitia ubatizo huu wanathibitisha kustahili, na kutayarishwa kwa ajili ya kazi hiyo kuu ya wakati ujao ya kubariki familia zote za dunia.

UBATIZO WAELEZWA ZAIDI

Uzamishaji wa maji ulioidhinishwa katika Maandiko kwa Wakristo ni ishara tu au picha ya ubatizo wa kweli, ambao si katika maji bali ndani ya Kristo, na hasa zaidi katika kifo chake. Paulo asema hivi: “Hamjui ya kuwa sisi sote tuliobatizwa katika Kristo Yesu tulibatizwa katika mauti yake? ... Kwa maana ikiwa tumeunganika katika mfano wa mauti yake, tutakuwa pia katika mfano wa kufufuka kwake. Warumi 6 mstari wa 3 na 5

“Mfano” wa kifo cha Yesu ulikuwa nini? Mtume anaeleza zaidi: “Kwa kule kufa kwake, aliifia dhambi mara moja tu: ... vivyo hivyo ninyi nanyi jihesabuni kuwa wafu kwa dhambi.” (mstari wa 10 na 11). Yesu hakuwahi kuwa mwenye dhambi. Kwa hiyo, kifo chake “juu ya dhambi” kilikuwa kifo cha dhabihu kwa ajili ya ulimwengu uliolaaniwa wa wanadamu. Kupandwa kwetu pamoja naye kwa ubatizo katika kifo ni vilevile kifo cha dhabihu. Paulo aliandika hivi: “Basi, ndugu zangu, nawasihi, kwa huruma zake Mungu, itoeni miili yenu iwe dhabihu iliyo hai, takatifu, ya kumpendeza Mungu, ndiyo ibada yenu yenye maana.” Warumi 12 mstari wa 1

Akirejelea ubatizo wake katika kifo cha dhabihu, Yesu alisema, “Nina ubatizo wa kubatizwa; na jinsi ninavyosongwa mpaka litimie! (Luka 12 mstari wa 50). Neno la Kigiriki linalotafsiriwa hapa “kuwa na dhiki” lina maana ya kulazimishwa au kuwa na shughuli. Rejeo la Bwana wetu ni dhahiri kwenye saa za mwisho za huduma yake, wakati ambapo angekamatwa na kuuawa. Hivyo ubatizo wake ungekuwa, katika maana halisi, “ubatizo wa mauti.”

Wanafunzi wake wawili walipoomba kuketi, mmoja mkono wake wa kuume na mwingine mkono wake wa kushoto katika ufalme wake, Yesu aliwaambia: “Hamjui mnaloliomba; mwaweza kunywa kikombe ninyweacho mimi? na kubatizwa kwa ubatizo nibatizwao mimi? Marko 10 mstari wa 35 hadi 38

Wanafunzi hawa wawili walisema kwamba wangeweza kupitia matukio ambayo Yesu aliyataja, kwa hiyo akasema, “Kweli kikombe ninyweacho mtakinywea; na ubatizo nibatizwao mimi mtabatizwa.” (Kifungu cha 39). Neno kubatiza linamaanisha “kuzika,” na marejeleo katika maandiko haya mbalimbali ni kuzikwa kwa mapenzi yetu katika mapenzi ya Mungu. Yalikuwa mapenzi ya Mungu kwamba Yesu afe kidhabihu kwa ajili ya dhambi za ulimwengu, hivyo kuzikwa kwa mapenzi ya Bwana katika mapenzi ya Baba yake wa Mbinguni kulimaanisha pia ubatizo wake katika kifo. Vivyo hivyo, ni mapenzi ya Mungu kwa wanafunzi wa Yesu kumfuata Bwana wao hadi kifo, kubatizwa kwa ubatizo wake, ambao Paulo anaeleza kuwa ni ubatizo katika kifo.

Kifo cha Yesu cha kidhabihu kilitoa nafasi ya kufutwa kwa hukumu ya kifo dhidi ya jamii ya Adamu; hakuna dhabihu nyingine inayohitajika kwa hili. Hata hivyo, ulimwengu, ukiwa huru kutokana na hukumu, unahitaji kuangazwa kuhusu kazi ya dhabihu ya Kristo. Zaidi ya hayo, ainabinadamu yahitaji kuinuliwa kutoka katika upotovu wa kiakili na wa kiadili, na kusafishwa kutokana na athari zote zinazoendelea za dhambi, ili kurudishwa kwenye ukamilifu uliopotea katika Adamu. Wafuasi waaminifu wa Yesu ambao wamepandwa pamoja katika mfano wa kifo chake wanapaswa kushiriki katika kazi hii ya kuelimisha na kurejesha.

KUUPATANISHA ULIMWENGU

Upatanisho unaweza kufafanuliwa kama mchakato wa kusuluhisha au kusuluhisha tofauti, kinzani, au mizozo ili pande mbili au zaidi ziweze kurejeshwa kwenye upendeleo. Paulo aliandika hivi kuhusu upatanisho wa

wanadamu na Mungu: “Vitu vyote pia vyatokana na Mungu, aliyetupatanisha sisi na nafsi yake kwa Yesu Kristo, naye ametupa huduma ya upatanisho; yaani, Mungu alikuwa ndani ya Kristo, akiupatanisha ulimwengu na nafsi yake, asiwahesabie makosa yao; naye ametia ndani yetu neno la upatanisho. Basi tu wajumbe kwa ajili ya Kristo, kana kwamba Mungu anasihi kwa vinywa vyetu; twawaomba ninyi kwa ajili ya Kristo mpatanishwe na Mungu.” Wakorintho wa pili 5 mstari wa 18 hadi 20

Inaonyeshwa kutoka kwa kifungu hiki kwamba wafuasi wanaojitolea wa Bwana hushiriki naye katika “huduma ya upatanisho,” kazi ya kuupatanisha ulimwengu wa wanadamu na Mungu. Kazi hii inatoka kwa Mungu, Mwanzilishi mkuu wa mpango wa wokovu kwa jamii iliyopotea. Mpango wake ulianza kutumika kupitia Yesu: “Mungu alikuwa ndani ya Kristo, akiupatanisha ulimwengu na nafsi yake.” Kisha sisi, wafuasi wa Kristo, tunaletwa katika picha kama wawakilishi wa Kristo katika kazi ya upatanisho ambayo aliifanya. Tumepewa, au “tumekabidhiwa kwetu,” neno la upatanisho.

Mstari wa 21 unasema hivi: “Yeye [Yesu] asiyejua dhambi alimtoa kuwa toleo la dhambi kwa ajili yetu; ili sisi tupate kuwa haki ya Mungu katika yeye.” (Wakorintho wa Pili 5 mstari wa 21, Revised Version Imeboreshwa na Kusahihishwa). Hapa tuna maelezo ya msingi ambao sisi, ambao ni washiriki wa urithi wa jamii iliyolaaniwa na kufa, tunaweza kutumiwa na Mungu katika kazi ya upatanisho. Ni kwa sababu Kristo, kwanza kabisa, alitayarisha upatanisho wetu, na baada ya kukubaliwa kwa uandalizi huu tunafanywa kuwa “haki ya Mungu ndani yake.” Hatuongozi chochote kwa thamani ya damu ambayo kwayo tunapatanishwa, lakini nguvu ya damu hiyo huathiri upatanisho wetu, na Mungu anatusababisha kuwa wenye haki, na anatupa fursa ya kushiriki pamoja na Kristo katika kazi ya upatanisho kwa ajili ya wengine.

Paulo aendelea katika sura ya 6, mstari wa kwanza: “Basi, tukiwa watenda kazi pamoja naye, twawasihi msiipokee neema ya Mungu bure. Ni ya ajabu jinsi gani neema ya Mungu ambayo mtume anatumia tusiipokee bure! Fursa hii ya kuwa wafanyakazi pamoja naye ni kazi inayojumuisha enzi mbili katika mpango wa Mungu wa wokovu-Injili ya sasa, au Enzi ya Kikristo, na Enzi ya Kimasihi inayokuja. Kristo aliwaagiza wafuasi wake kwenda ulimwenguni kote na kuhubiri Injili [Kigiriki: ujumbe mzuri]—neni la upatanisho. (Mathayo 24 mstari wa 14; Matendo 1 mstari wa 8). Kazi hii inahitaji dhabihu, kuyatoa maisha yetu katika kumtumikia Bwana. Ni hili ambalo linahusika katika ubatizo wetu katika kifo pamoja na Kristo, mateso yetu na kufa pamoja naye.

Kisha, kama tulivyoona, kazi ya Enzi ya Kimesiya inayokaribia, wakati washiriki wa mwili wa Kristo watakapokuwa wamekusanywa na kutayarishwa, itakuwa ni kuwapatanisha na kuwarudisha wanadamu wengine kwenye uhai. Paulo aliandika hivi: “Kwa wakati uliokubaliwa nalikusikiliza, siku ya wokovu nilikusaidia; Hakika! Sasa, msimu ulioidhinishwa vyema, Hakika! Sasa, siku ya wokovu.” Wakorintho wa pili 6 mstari wa 2, Rotherham Mkazo Biblia

Usemi huu, “Sasa, majira yaliyoidhinishwa vyema,” hautumiki kwa muda wa maisha ya watu binafsi, bali kwa kipindi katika mpango wa Mungu—Enzi ya Injili ya sasa—wakati Baba wa Mbinguni anapokubali dhabihu ya watu wake na kuwapa jukumu katika mpango wake kama wafanyakazi pamoja naye. Katika andiko hili, Paulo ananukuu kwa sehemu kutoka Isaya 49 mstari wa 8 na 9 : “Bwana asema hivi, Wakati uliokubalika nalikusikia, siku ya wokovu nalikusaidia; Ili upate kuwaambia wafungwa, Nenda nje; kwa wale walio gizani, jionyesheni. Watakula njiani, na malisho yao yatakuwa katika mahali pote pa juu.”

WOKOVU WA MBINGUNI NA WA DUNIANI

Wakati huu wa sasa, wale ambao kwa imani wanashiriki uandalizi wa uzima ulioandaliwa kwa ajili yao na Mungu kupitia Kristo, ikiwa waaminifu mpaka kifo, watainuliwa kwenye utukufu, heshima, na kutokufa. (Warumi 2 mstari wa 7). Wanasemwa katika Waebrania 3 mstari wa 1 kuwa “washiriki wa mwito wa mbinguni.” Katika Petro wa Pili 1 mstari wa 4 wanaelezewa kuwa wamepewa ahadi ambazo kwazo wangeweza kuwa washiriki wa "asili ya kimungu," ambayo ni asili ya Mungu. Katika Warumi 5 mstari wa 2 hawa wanafafanuliwa kuwa wakishangilia “tumaini la utukufu wa Mungu.”

Asili ya kimungu sio tu kutokufa, bali pia chanzo cha uzima. Ndiyo sababu, kama katika Isaya 49 mstari wa 8 na 9 , zilionukuliwa hapo juu, wale wanaorejewa kuwa wanahifadhiwa na Mungu kupitia majaribu yao yote, wanapoteseka pamoja na Kristo katika ubatizo wake katika kifo, wanawakilishwa wakiwa wanawaambia wafungwa, “Ondokeni,” na kwa wale walio gizani, “Jionyesheni.” Hawa ndio “wafungwa,” mabaki makubwa ya wanadamu, waliokufa na walio hai ambao, kupitia Kristo na wafuasi wake waaminifu, watatolewa kutoka katika utumwa wa kifo cha Adamu. Hawa, hata hivyo, hawatainuliwa hadi kwenye asili ya kimungu, kama litakavyokuwa kanisa, bali watatolewa “ili kurithi urithi uliokuwa ukiwa.”

Huu ndio urithi wa uhai duniani, na utawala wa dunia ambao Adamu alipewa, lakini alipoteza kwa dhambi. Urithi huo wa uhai wa kidunia ulinunuliwa kwa damu ya Kristo, na kanisa litaungana naye katika kurudisha urithi huu kwa wote ambao watatii sheria za ufalme huo wa baraka wa miaka elfu, ambapo wafu ambao Wakristo wa kweli wanabatizwa sasa watatiwa nuru na kupewa fursa ya kurudi kwenye ukamilifu wa maisha ya kibinadamu.

Tunashukuru kama nini kwamba Mungu wetu mwenye upendo na wa milele amekuwa msaada daima kwa watu wake wanaojidhabihu katika “siku hii yote ya wokovu,” ambayo tunaamini kwamba sasa inakaribia mwisho! Tunafurahi kwamba, kupitia sifa ya damu ya Kristo, Baba yetu wa Mbinguni anakubali dhabihu za watu wake, na kufanya uwezekano wa kujaribiwa kwa uaminifu wao kwake, akitazama kuinuliwa kwao kwa asili ya uungu.

Kama tulivyoona, hata wakati ambapo ubatizo wao wa kifo umekuwa ukiendelea, Bwana amekuwa akiwatumia kama watenda kazi pamoja naye katika mpango wake mkuu wa wokovu. Hawa wataendelea kutumiwa wakiwa wahudumu wa upatanisho wakati wa enzi inayofuata, kwa kuwa watafikisha ujumbe wa upatanisho na urejesho kwa wanadamu wote, mpaka hatimaye ujuzi huo wa Bwana utajaa dunia “kama maji yaifunikavyo bahari.” Isaya 11 mstari wa 9; Habakuki 2 mstari wa 14

Itakuwa kupitia kwa kanisa, wakiwa mabalozi wa Kristo, na kutumia neno la upatanisho, kwamba ujuzi wa “fidia kwa wote” iliyotolewa na Yesu, kwa wakati ufaao, “utashuhudiwa,” au kujulishwa kwa wote. Timotheo wa Kwanza 2 mstari wa 3 hadi 6

BI HARUSI

Katika lugha ya mfano, Biblia inazungumza kuhusu kanisa aminifu kwa ujumla—wote ambao, wakati wa Enzi ya Injili ya sasa wamepandwa pamoja katika mfano wa kifo cha Yesu—kama “bibi-arusi” wa Kristo. Katika Ufunuo 19 mstari wa 7, Yesu anatajwa kuwa “Mwana-Kondoo,” kwa sababu ya asili ya dhabihu ya ukombozi. Tunasoma hivi: “Na tufurahi, tukashangilie, tukampe utukufu wake; kwa maana arusi ya Mwana-Kondoo imekuja, na mkewe amejiweka tayari.

“Kuweka tayari” huko kwa wakati huu wa wale watakaounganishwa pamoja na Yesu katika utukufu na kushiriki pamoja naye katika kuwarudisha wanadamu katika Enzi ya Kimesiya, kumetia ndani dhabihu na mateso mengi.

Huduma ya Yesu mwenyewe ilikuwa hasa ya dhabihu, ambayo iliishia kwenye kifo. Maandiko hutuhimiza tufanane naye, kwa njia ya mfano kuzikwa pamoja naye kwa ubatizo katika kifo.

Mapambo ya bibi-arusi, pamoja na kuwa upendo usio na ubinafsi unaoongoza kutoa dhabihu kwa ajili ya wengine, pia ni pambo la unyenyekevu na utii katika kufanya mapenzi ya Mungu. Kwa hakika, ni mchanganyiko mzuri wa matunda na neema zote za Roho Mtakatifu. (Wagalatia 5 mstari wa 22 na 23; Petro wa pili 1 mstari wa 5 hadi 7). Ni wakati tu kila mshiriki anayetazamiwa wa bibi-arusi wa wakati ujao 'atakapopambwa kwa ajili ya mume wake,' na wote watatokezwa katika "ufufuo wa kwanza," ndipo ndoa ya Mwana-Kondoo na bibi-arusi wake itakapotukia. Ufunuo 21 mstari wa 2; 20 kifungu cha 6

Ndipo Ufunuo 22 mstari wa 17 utakapotimizwa, kwa maana si mpaka wakati huo kutakuwa na jamii ya bibi-arusi iliyokamilika. Andiko linasema hivi: "Roho na bibi-arusi wasema, Njoo. Naye asikiaye na aseme, Njoo. Na mwenye kiu na aje. Na ye yote atakaye, na ayatwae maji ya uzima bure." Tunaarifiwa kwamba "Roho," nguvu takatifu na uvutano wa Mungu unaodhihirishwa kupitia Mwana wake, Kristo Yesu, na "bibi-arusi," yaani, kanisa aminifu, litafanyiza njia ambayo kwayo ainabinadamu itaalikwa kula "maji ya uzima." Hivyo inafunuliwa tena nafasi ya pekee katika mpango wa wokovu unaochukuliwa na wale waliopandwa pamoja katika mfano wa kifo cha Yesu.

Si ajabu kwamba Paulo aonyesha jinsi mateso na kifo cha Kikristo kingekuwa bure, jinsi ubatizo wetu kwa ajili ya wafu ungekuwa hauna maana yoyote, ikiwa hakutakuwa na ufufuo wa wafu! Hata hivyo, tunajua kwamba kutakuwa na ufufuo wa wafu, kwa sababu Kristo, "matunda ya kwanza," tayari amefufuliwa kutoka kwa wafu na kuinuliwa kwenye utukufu wa mbinguni. (Wakorintho wa Kwanza 15 mstari wa 23). "Ufufuo wa kwanza" utawakumbatia wote ambao wameteseka na kufa pamoja naye ili waweze kuishi na kutawala pamoja naye, lakini tumaini hili tukufu laweza kutimizwa kupitia uaminifu "hata kifo." Ufunuo 2 mstari wa 10

Tunafurahi katika uhakikisho wa msaada wa kimungu kwa wale wanaotoa maisha yao katika dhabihu. Mojawapo ya kichocheo kikuu cha uaminifu ni ahadi ya Maandiko kwamba kubatizwa kwetu kwa ulimwengu wa "wafu" kwa wakati huu ni kupata faida yao ya mwisho katika enzi inayofuata katika mpango wa Mungu. Ikiwa waaminifu, tutashiriki katika kazi kubwa ya wakati ujao ya kurudisha ulimwengu uliokufa kwenye uhai, kuwatia nuru, kuwapatanisha na

Mungu, na kuwapa fursa ya kuishi milele. Ni tokeo tukufu kama nini linaloahidiwa katika Neno la Mungu!